

движи повече или по-малко бърже или са върти около стопленото желязо? — Защото тя са повлича отъ парата, която испуща нейната повърхнина, и която както всички топли газове сж твърдѣ подвижни.

526. *Защо водата кога е въ шарообразно състояние са испарява по-забавно, отъ колкото кога металътъ не е стопленъ и са мокри отъ капката?* — Защото температурата ѝ е по-ниска отъ точката за врѣние, именно тя е 96° намѣсто 100° .

527. *Защо температурата на водата въ шарообразно състояние е по-ниска отъ точката за врѣнието?* — Защото 1) водата е лошъ проводникъ на топлината; 2) околчастата капчица, като са намѣрва на нѣколко разстояние отъ топлината повърхностъ, не испуща топлина, и 3) капчицата са испарява ако и твърдѣ бавно, на повърхнината, и тѣзи пара, която са отпуща при 100° , понижава температурата на водната капка малко по-долу отъ 100° .

Общъ фактъ, приетъ отъ теорията и потвърденъ отъ опитътъ е, че температурата на жидкоститѣ въ шарообразно състояние е по-ниска отъ точката за врѣние. Ако ли тѣзи жидкостъ бжде сѣрната кислота, тогазъ температурата ѝ слѣзва по-ниско отъ 10° , тѣй що водата, докарана на капка, тозъ-часъ замръзва. Ако пъкъ земемъ смѣсъ отъ твърда вѣгленна кислота и етиръ, температурата на капката ще слѣзе по-долу отъ 30° , тѣй що живакътъ ще замръзне, ако вкарами вѣтрѣ капка. Бутиньи и Фаредей сполучихъ да замръзѣтъ вода и живакъ въ нажежена чашка. Опитътъ става толкозъ по-добръ, колкото е по-нажежена чашката, защото тогазъ жидката масса може да дойде въ сфероидално състояние; а при ниска температура възможно е само за твърдѣ дребнитѣ капчици.

528. *Защо отъ като истине повърхнината надъ която са намѣрва водата въ шарообразно състояние жидкостта зачасъ са превраща въ пара?* — Защото щомъ като температурата на металическата плочка слѣзе по-ниско отъ 142° , водата идва въ досѣганье съ неѣ, намокря я и тозъ-часъ са превраща въ пара. Отъ туй може да са разѣсни прѣсването на